

בש"פ 1091/21 - מדינת ישראל נגד מרדכי מוגזמוף

בבית המשפט העליון

בש"פ 1091/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מרדכי מוגזמוף

בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ב-90 ימים החל מיום 26.2.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 16597-06-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב: עו"ד עופר אשכנזי

החלטה

לפני בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), ב-90 ימים החל מיום 26.2.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 16597-06-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו את רצח אחיו (להלן: המנוח). על פי עובדות כתב האישום, בין

המשיב למנוח התגלע סכסוך כאשר המשיב סרב לפתוח את דלת דירת אמו ולהכניס את המנוח. בעקבות כך, ולאחר שהמשיב לא ענה למשטרה, התקשר המנוח לכוחות כיבוי אש אשר פרצו את הדלת. המשיב כעס על המנוח וטען כי המנוח חייב לו 3.5 מיליון ש"ח כפיצוי על נזקים שנגרמו לו ולאם כתוצאה מהפריצה לדירה. כעבור זמן מה נפטרה אימם של השניים ובמהלך ההספדים שנשמעו בהלוויית האמר המשיב כי הוא יבוא חשבון עם רוצח האם תוך שהוא מצביע על המנוח. המשיב אף ציין במהלך השבעה בפני המנוח כי ירצח אותו.

2. כמה ימים לאחר מכן הגיע המנוח לבית אימו מלווה באחיו הנוספים על מנת לארוז חפצים מהדירה. לאחר שצעק למנוח לצאת מהדירה ניגש המשיב למטבח, נטל סכין משוננת ודקר את המנוח בחזהו ובפניו. האחים הצליחו להוציא מידו של המשיב את הסכין, אולם בסמוך לכך נטל המשיב סכין נוספת והמשיך לדקור את המנוח בכל חלקי גופו. כתוצאה מהתקיפה נפטר המנוח במקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 2.7.2019 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולמעצרו עד תום ההליכים וכך הורה בית המשפט. בחלוף תשעה חודשים ממועד ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, הוארך מעצרו של המשיב מספר פעמים בהסכמה על ידי בית משפט זה. ביום 9.12.2020 התקבלה הבקשה הרביעית במספר להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים (בש"פ 8000/20), אליה התנגד המשיב. בהחלטתו ציין בית המשפט (השופט י' עמית) כי הוא "נעתר לבקשה ללא היסוס, הגם שיש להניח שהמשפט לא יסתיים בתקופת הארכה המבוקשת".

4. בכל הנוגע לקצב התקדמות ההליך העיקרי, ביום 3.2.2021 התקיים מועד הוכחות בו נשמע עד התביעה הראשון וכן החקירה הראשית של עדת התביעה השנייה. ביום 10.2.2021 התקיים מועד הוכחות נוסף במסגרתו הסתיימה חקירתה הנגדית של עדת התביעה השנייה. בנוסף נקבעו שלושה מועדי דיונים נוספים לשמיעת הוכחות. בית המשפט ציין כי בכוונתו לסיים את פרשת התביעה עד ליום 23.6.2021, מועד הדיון האחרון שנקבע.

5. המבקשת טוענת בבקשה כי המעשה המיוחס למשיב, רצח בכוונה תחילה, מקים חזקת מסוכנות סטטוטורית ומלמד על מסוכנות רבה הנשקפת ממנו. כמו כן, המשיב לא הציע כל חלופת מעצר אפשרית שרלוונטית לעניינו.

6. מנגד טען בא-כוחו של המשיב כי ההליך העיקרי מתקדם בקצב בלתי מספק וקטנים הסיכויים כי פרשת התביעה תסתיים לפני חגי תשרי. על כן בשלב זה יש להורות על עריכת תסקיר מעצר על אודות המשיב על מנת לבחון את מסוכנותו והאם ניתן לשחררו לחלופת מעצר. בפרט נוכח טענתו כי מעשיו התבצעו מתוך הגנה עצמית.

7. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. בהתאם להלכה הפסוקה, לצורך הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק יש לאזן בין האינטרס של שמירה על שלום הציבור לבין הזכות לחירות העומדת לנאשם שטרם הורשע. במסגרת איזון זה יש להתחשב, בין היתר, במידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; בחשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטותו מהדין; בקצב התקדמות ההליך העיקרי; ובחלוף הזמן ממועד מעצרו (ראו: בש"פ 4728/20 מדינת ישראל נ' הררי, פסקה 6).

(6.8.2020); בש"פ 2721/20 מדינת ישראל נ' צ'חברזדה, פסקה 7 (6.5.2020); בש"פ 3018/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (17.5.2020).

9. בעניינו, מיוחסת למשיב עבירה של רצח בכוונה תחילה. המסוכנות הנשקפת מאדם שמיוחסת לו עבירת רצח היא אינהרנטית, והלכה היא כי לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר למי שנאשם בעבירה זו, אלא במקרים נדירים ויוצאי דופן (ראו מהעת האחרונה: בש"פ 881/21 מדינת ישראל נ' אואנונו, פסקה 9 (16.2.2021); בש"פ 8362/20 מדינת ישראל נ' אבו זאייד, פסקה 6 (23.12.2020)). המשיב לא הצביע על נסיבות מיוחדות וחריגות בעניינו העשויות להצדיק חריגה מהכלל האמור.

10. מעבר לכך אציין כי מפירוט המבקשת בבקשתה עולה שההליך העיקרי מתנהל בקצב משביע רצון וגם בהקשר זה אין ממש בטענות המבקש.

11. הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב מוארך בתשעים ימים החל מיום 26.2.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 16597-06-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א באדר התשפ"א (23.2.2021).

ש ו פ ט